

## ภาคผนวก 2

### หนังสือสัญญาทางพระราชไมตรี

#### ประเทศอังกฤษแลประเทศสยาม<sup>1</sup>

ศุภมัสดุ จุลศักราช 1217 ปีเถาะสัปตศก ความเจริญงามจงมีแก่บ้านเมืองเทอญ

ครั้งนี้มีทูตอังกฤษมาแต่พระนางซึ่งเปนใหญ่ เปนเจ้าราชอาณาจักรผสมกันคือทวีปบริเตนใหญ่แลทวีปไอยยิแลน แลที่อื่น ๆ อันขึ้นแก่ราชอาณาจักรนั้น เข้ามาขอทำสัญญาทางพระราชไมตรี แลการค้าขายกับกรุงเทพมหานคร อมรรัตนโกสินทร์มหินทรายุธยา ถึงพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร จักรพรรดิราชสังกาศ บรมธรรมิกมหาราชมหาราชาธิบดีราชบรมนาถบพิตรพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แลพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว สองพระองค์ทรงเห็นชอบกับพระราชดำริห์ พระนางเปนเจ้าเปนใหญ่ในทวีปบริเตนใหญ่แลทวีปไอยยิแลน ร่วมพระราชประสงค์ทำหนังสือสัญญาทางไมตรี กับพระเจ้าแผ่นดินอังกฤษเมืองบริเตนอิริลันด์ เพื่อจะให้ผลประโยชน์แก่ราษฎรมีการบังคับไทยและคนอยู่ในบังคับอังกฤษ จัดแจงการทำการค้าขายให้มีประโยชน์เรียบร้อย เพราะเหตุฉะนี้จึงได้ตั้งพระไทยจะทำหนังสือสัญญาไมตรีการค้าขายจึงได้ตั้งเสนาบดีให้มีอำนาจทั้งสองฝ่าย ๆ พระเจ้าแผ่นดินเมืองบริเตนไอยยิแลน ตั้งเซอร์จอห์น บอร์ริงเปนขุนนางลูกขุนผู้ใหญ่ ฝ่ายพระบาทสมเด็จพระบรมนาถบพิตรพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวทั้งสองพระองค์ พร้อมกันกับความคิดพระราชวงษานุวงศ์แลข้าทูลละอองธุลีพระบาททั้งปวง มอบความพระราชดำริห์แลพระราชประสงค์ ให้พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงวงศาธิราชสนิท มาประชุมแทนพระราชวงษานุวงศ์ แล้วโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาปยุรวงษ์วรุตพงษ์ยานก สยามดิลกโลกานุपालนารถ สกลราชวราณาจักราธิเบนทร ปรเมนตรมหาราชานุกุล สรรพกิจมูลมเหศวร เชฐามาตยาธิบดี ศรีสรณรัตนธาดา อุดุลยเดชชานุภาพบพิตร ซึ่งโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้มีอาญาสิทธิ์บังคับบัญชาได้สิทธิ์ขาดทั้งพระราช

<sup>1</sup> หนังสือ *ประชุมกฎหมายประจำศก* เล่มเพิ่มเติม หน้า 8

อาณาจักร กับสมเด็จพระยาบรมมหาพิไชยญาติ นเรนทรนารถราชสุริยวงษาสกุลพงษ์ ปติฐามุข มาตยาธิบดี ไตรสรณศรีรัตนธาดา สกลมหารัชชาติเบทร ประเมนทรมหาราช วโรประการ มโหฬาร เดชานุภาพพิตรซึ่งโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้มีอำนาจบังคับบัญชาทั่วทั้งพระนครกับเจ้าพระยา ศรีสุริยวงษ์สมันตพงษ์พิสุทธิ์ มหาบุรุษรัตนอม ผู้ว่าที่สมุหพระกลาโหม ผู้สำเร็จราชการบังคับบัญชา หัวเมืองชายทะเลปากใต้ฝ่ายตะวันตกกับเจ้าพระยาผู้ช่วยสำเร็จราชการกรมท่า เป็นผู้สำเร็จราชการ บังคับบัญชาหัวเมืองฝ่ายตะวันออกทั้ง 5 เปรนประธาน ฝ่ายเสนาบดีไทยก็ได้ส่งพระราชลัญจกรฝ่าย ขุนนางอังกฤษได้ส่งหนังสือเจ้าวิคตอเรีย ซึ่งให้เข้ามาทำหนังสือสัญญากับไทยเห็นถูกต้องพร้อมกันทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันตามข้อสัญญาที่เขียนไว้สือต่อไปข้างน่า

ข้อ 1 ว่า ตั้งแต่นี้ไปพระเจ้าแผ่นดินกรุงบริตตันไอยยิแลนกับพระเจ้าแผ่นดินที่จะสืบวงศ์ ต่อไปภายนำกับด้วยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ทั้งสองพระองค์ ทั้งสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินไทย ที่จะสืบพระราชอิสริยยศต่อไปภายนำให้มีไมตรีรักใคร่กันราบคาบไปชั่วฟ้าแลดิน แต่บรรดาคนที่อยู่ในบังคับอังกฤษซึ่งเข้ามาอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร เสนาบดีฝ่ายไทยก็จะช่วยบำรุงรักษา ให้อยู่เปนสุขสบายให้ได้ค้าขายโดยสะดวกมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดฝ่ายไทย คุมเหงเปียดเปียด แต่บรรดาคนที่อยู่ในบังคับไทยที่จะไปอยู่ในแดนอังกฤษ ขุนนางอังกฤษก็จะช่วย บำรุงรักษาให้อยู่เปนสุขสบาย ไปได้ค้าขายโดยสะดวก มิให้ผู้หนึ่งผู้ใดมีฝ่ายอังกฤษกุมเหงเปียดเปียด

ข้อ 2 ว่า แต่บรรดาการงานของคนที่อยู่ในบังคับอังกฤษ ซึ่งเข้ามาอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร ก็ ต้องฟังบังคับบัญชาของกงสุลที่เข้ามาตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร กงสุลจะได้ทำตามหนังสือสัญญานี้ แล้วข้อหนังสือสัญญาเก่าที่มีไต่ยกเสียตรงทุกประการ แล้วจะได้ไปบังคับบัญชาคนในบังคับอังกฤษ ให้ทำตามด้วย แล้วกงสุลจะรับรักษากฎหมายการค้าขาย แลกกฎหมายที่จะห้ามปรามมิให้ผู้คนที่อยู่ใน บังคับอังกฤษ ทำผิดล่วงเกินกฎหมายของอังกฤษกับไทย ที่มีอยู่แล้วจะมีต่อไปภายนำ ถ้าคนอยู่ใน บังคับอังกฤษ จะเกิดวิวาทกันขึ้นกับคนอยู่ในบังคับไทย กงสุลกับเจ้าพนักงานฝ่ายไทยจะปฤกษา ชำระตัดสิน คนอยู่ในบังคับอังกฤษทำผิด กงสุลจะทำโทษตามกฎหมายอังกฤษ คนอยู่ในบังคับไทย ทำผิด ไทยจะทำโทษตามกฎหมายเมืองไทย ถ้าคนอยู่ในใต้บังคับไทยเปนความกันเอง กงสุลไม่เอา เปนธุระ คนอยู่ใต้บังคับอังกฤษเปนความกันเอง ไทยก็ไม่เอาเปนธุระ แลไทยกับอังกฤษยอมกันว่า กงสุลซึ่งจะเข้ามาตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานครนั้นยังไม่ตั้ง ต่อเมื่อทำหนังสือสัญญาต้องลงชื่อกันแล้ว กำปั่นอังกฤษเข้ามาค้าขาย ณ กรุงเทพมหานครใช้ธงอังกฤษมีหนังสือสำหรับลำเป็นสำคัญ ครบ 10 ลำ หนังสือสัญญาประทับตราเข้ามาถึงเปลี่ยนกันแล้ว กงสุลจึงตั้งได้

ข้อ 3 ว่า คนซึ่งอยู่ในบังคับไทย จะไปเปนลูกจ้างอยู่กับคนอยู่ในบังคับอังกฤษ ถ้าคนไทยที่ไม่ได้เปนลูกจ้างก็ดี ทำผิดกฎหมายเมืองไทยจะหนีไปอาศัยอยู่กับคนอยู่ในบังคับอังกฤษซึ่งอยู่ใน

กรุงเทพฯ ถ้ามีพยานว่าทำผิดหนีไปอยู่กับคนในบังคับอังกฤษจริง กงสุลจะจับตัวส่งให้แก่เจ้าพนักงานฝ่ายไทย ถ้าคนอยู่ในบังคับอังกฤษที่เข้ามาตั้งบ้านเรือนแลเข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ทำผิดหนีไปอยู่กับคนในบังคับไทย ถ้ามีพยานว่าทำผิดหนีไปอยู่กับคนในบังคับไทยจริง กงสุลจะขอเอาตัว เจ้าพนักงานฝ่ายไทยจะจับตัวส่งให้ ถ้าพวกจีนคนไร่ว่าเป็นคนอยู่ในบังคับอังกฤษ ไม่มีสำคัญสิ่งใดเป็นพยานว่าเป็นคนอยู่ในบังคับอังกฤษกงสุลก็ไม่รับเอาเป็นธุระ

ข้อ 4 ว่า คนอยู่ในบังคับอังกฤษจะมาค้าขายตามหัวเมืองชายทะเลซึ่งขึ้นแก่กรุงเทพฯ ก็ค้าขายได้โดยสะดวก แต่จะอาศัยอยู่ได้ทีเดียวก็แต่ในกรุงเทพฯ ตามในจังหวัดซึ่งกำหนดไว้ในสัญญาประการหนึ่งตอนอยู่ในบังคับอังกฤษ จะมาเช่าที่ปลูกโรงเรือนปลูกตึกจะซื้อเรือนซื้อโรงซื้อตึกหลัง พันกำแพงออกไปในกำหนด 200 เส้นคือ 4 ไมล์ อังกฤษเช่าได้ แต่จะซื้อที่ซื้อไม่ได้ ถ้าอยู่อีก 10 ปีแล้วจึงจะซื้อได้ อายุยังไม่ถึง 10 ปี ท่านเสนาบดีจะโปรดให้ซื้อก็ซื้อได้ แลที่นอกกำหนด 200 เส้นนั้น คนอยู่ในบังคับอังกฤษจะซื้อจะเช่าที่เรือนที่สวนที่ไร่ที่นา ตั้งแต่กำแพงเมืองออกไปเดินด้วยกำลังเรือแจวเรือภายนอก 24 ชั่วโมง จะซื้อจะเช่าเมื่อไหร่ก็ซื้อได้เช่าได้ แต่เมื่อคนอยู่ในบังคับอังกฤษจะซื้อที่ซื้อเรือนจะต้องบอกกงสุล ๆ จะได้บอกเจ้าพนักงานฝ่ายไทย เจ้าพนักงานกับกงสุลเห็นว่าคนที่ซื้อนั้นเป็นคนจะทำมาหากินโดยจริง เจ้าพนักงานกับกงสุลจะช่วยว่ากล่าวให้ซื้อตามราคาสมควร แล้วจะได้ดูแลปกป้องที่วัดทำหนังสือประทับตราเจ้าพนักงานให้ไว้เป็นสำคัญ แล้วจะได้ฝากฝังเจ้าเมืองกรมการให้ช่วยดูแลทำนุบำรุงด้วย และให้ผู้ที่ไปอยู่นั้นฟังบังคับบัญชาเจ้าเมืองกรมการตามยุติธรรม ค่าธรรมเนียมที่ทำอะไรทำสวน ราษฎรบ้านนั้นเมืองนั้นต้องเสียอย่างไร ก็ให้เสียตามชาวบ้านนั้น ชาวเมืองนั้น ถ้าในกำหนด 3 ปีแล้วผู้ที่ซื้อไม่มีทุนรอน ฤๅแซ่เขื่อนเสีย มิได้ตั้งการปลูกสร้าง เสนาบดีจะคืนเงินค่าที่ให้ และตัดสินคืนเอาที่นั้นเสีย

ข้อ 5 ว่า คนอยู่ในบังคับอังกฤษที่เข้ามาอาศัยอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร ต้องไปบอกแก่กงสุลให้จดชื่อไว้ ถ้าคนเหล่านี้จะออกไปทะเล ฤๅจะไปเที่ยวเกินกำหนดทาง 24 ชั่วโมงตามสัญญาไว้ที่จะให้คนในบังคับอังกฤษอยู่กงสุลจะไปขอทำหนังสือเบิกล่อง เจ้าพนักงานฝ่ายไทยให้ไป ถ้าคนในบังคับอังกฤษจะกลับออกไปจากกรุงเทพฯ ถ้าขุนนางเจ้าพนักงานฝ่ายไทยบอกแก่กงสุลว่ามีเหตุควร จะห้ามมิให้ออกไป กงสุลก็จะมิให้ออกไป ถ้าคนอยู่ในบังคับอังกฤษไปเที่ยวในระหว่างทาง 24 ชั่วโมง กงสุลจะเขียนหนังสือไทยให้ไป ว่าคนนั้นชื่ออย่างนั้น มีรูปร่างอย่างนั้น มีฐานะอย่างนั้น และจะต้องให้เจ้าพนักงานฝ่ายไทยประทับตราหนังสือให้ไปเป็นสำคัญด้วย เจ้าพนักงานฝ่ายไทยดูหนังสือแล้วคือหนังสือ ให้ปล่อยตัวไปโดยเร็ว ถ้าไม่มีหนังสือกงสุลประทับตราเจ้าพนักงานฝ่ายไทยใครไปสำหรับตัวส่งเสียว่าเป็นคนหนีก็ให้ยึดเอาตัวไว้ แล้วให้มาบอกความแก่กงสุลให้รู้

ข้อ 6 ว่า คนซึ่งอยู่ในบังคับอังกฤษจะเข้ามาเที่ยว และจะเข้ามาอาศัยอยู่ ณ กรุงเทพฯ จะถือศาสนาพุทธเถรวาท ไทยก็ไม่ห้ามปราม เมื่อจะสร้างวัดขึ้นแต่ทำได้ก็แต่ในที่เสนาบดีจะโปรดให้ ถ้าคนอยู่ในบังคับอังกฤษ ซึ่งจะเข้ามาอยู่ ณ กรุงเทพฯ จะจ้างคนซึ่งอยู่ในบังคับไทยมาเป็นลูกจ้าง เสนาบดีฝ่ายไทยจะไม่ห้ามปราม ถ้าคนที่มีมุลนายจะมารับจ้างอยู่กับคนอยู่ในบังคับอังกฤษ มุลนายไม่รู้ มุลนายจะมาเอาตัวไปก็เอาไปได้ ถ้าคนในบังคับอังกฤษไปจ้างคนในบังคับไทยเป็นลูกจ้าง ไม่ได้ทำสัญญากับมุลนายเขา ภายหลังถ้าเกี่ยวข้องกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด เสนาบดีฝ่ายไทยไม่ชำระให้

ข้อ 7 ว่า กำปั่นรบจะเข้ามาทอดหน้าด่านเมืองสมุทรปราการเข้ามาทอดได้ แต่จะขึ้นมา ณ กรุงเทพฯ ไม่ได้ เมื่อกำปั่นรบขำรุดจะต้องเข้าอยู่ เสนาบดีเจ้าเมืองกรมการเห็นว่าขำรุดจริงจะยอมให้เอามาเข้าอยู่ ถ้าจะมีขุนนางถือหนังสือพระเจ้าแผ่นดินกรุงบริเตนให้มาด้วยกำปั่นรบเข้ามา ณ กรุงเทพฯ จะให้ขึ้นมาแต่ลำเดียว ต้องให้ขึ้นมาทอดอยู่ที่ป้อมป้องปัจจามิตร ป้อมปัจจามิตร อย่านำให้ขึ้นมาพันป้อมเว้นไว้แต่เสนาบดีจะโปรดให้ขึ้นมาบนป้อมถึงจึงขึ้นมาได้ ถ้าไม่มีเรือรบอังกฤษอยู่ในกรุงเทพฯ คนอยู่ในบังคับอังกฤษจะวิวาทกันขึ้น กงสุลจะไประงับ ไทยจะให้ทหารไปช่วยกงสุลระงับภอระงับได้

ข้อ 8 ว่า ค่าธรรมเนียมปากเรือที่เคยเรียกแต่ลูกค้าอังกฤษตามสัญญาเก่าเครื่องทำไว้ในคฤศตศักราช 1826 ปีนั้น จะยอมเลิกเสียตั้งแต่หนังสือสัญญานี้ใช้ได้ พันทันไปก็ต้องเสียภาษีสิ่งของขาเข้าขาออก สินค้าเข้าจะต้องเสียภาษี 100 ละ3 จะเสียเป็นของอาจะเสียเป็นเงินคิตราคาตามราคาท้องน้ำ สุดแต่ใจจำของจะเสีย ถ้าของเสียภาษี 100 ละ3 แล้วของจำหน่ายไม่ได้จะเหลือกลับออกไปมากน้อยเท่าใด ต้องคิดภาษีสิ่งของที่เหลือคืนให้แก่เจ้าของให้ครบ ถ้าราคาส่งของไม่ตกลงกันต้องไปบอกกงสุล ๆ จะเรียกพ่อค้าคนหนึ่งฤาสองคน เจ้าพนักงานฝ่ายไทยก็จะเรียกพ่อค้าคนหนึ่งฤาสองคนช่วยตีราคาพอสมควร ถ้าลูกค้าอยู่ในบังคับอังกฤษจะบันทุกเอาฝิ่นเข้ามา ณ กรุงเทพฯ ไม่ต้องเสียภาษี แต่ต้องขายฝิ่นให้แก่เจ้าภาษี ถ้าเจ้าภาษีไม่ซื้อเอาฝิ่นไว้ ให้บรรทุกกลับออกไปไม่ต้องเสียอะไร ถ้าลูกค้าอยู่ในบังคับอังกฤษ เอาฝิ่นไปลักลอบขายทำผิดสัญญาข้อนี้ ให้รับเอาฝิ่นเสียให้สิ้นแลของที่เป็นสินค้าจะบันทุกออกไปนั้น ตั้งแต่ของสิ่งนั้นเกิดมาจนได้เป็นสินค้าบันทุกกำปั่นออกไปให้เสียภาษีแต่ขั้นเดียว ของสิ่งใดที่เป็นสินค้าในกรุงเทพฯ จะเรียกเป็นสมพัทธร ฤาจะเรียกเป็นภาษีป่าภาษีในกรุงเทพฯ ภาษีปากเรือ อย่งไรก็ให้เอาแต่ขั้นเดียว ภาษีสินค้าในกรุงเทพฯ ทุกสิ่งจะเรียกภาษีในกรุงเทพฯ ฤาจะเรียกภาษีปากเรืออย่างไรได้กำหนดแจ้งในพิกัตอยู่กับหนังสือสัญญาแล้ว ได้ยอมกันเป็นชัดแล้วว่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ต้องเสียภาษีข้างในแล้ว เมื่อลงเรือไม่ต้องเสีย พวกลูกค้าอยู่ในบังคับอังกฤษจะซื้อสินค้ายอมให้ซื้อแต่ผู้ทำผู้ปลูกแลของที่เขาขายนั้น ถ้าผู้ใดผู้หนึ่งจะซื้อยอมให้ขาย มีให้ผู้ใดผู้หนึ่งชัดขวางห้ามปรามภาษีที่กำหนดในพิกัตสัญญานี้ สินค้าที่บันทุกเรือไทยเรือจีนที่เคยเสียแล้ว ฝ่ายไทยจะยอมลดภาษีให้เรือจีนแลชาติอื่น ๆ ก็จะยอมลดให้ลูกค้าซึ่งอยู่ในบังคับ

อังกฤษเหมือนกัน ลูกค้าอยู่ในบังคับอังกฤษจะเข้ามาต่อเรือ ณ กรุงฯ เสนาบดียอมให้ต่อแล้วก็ต่อได้ แลเข้าปลาเกลือของสามสิ่งนี้ที่ในกรุงฯ ไม่บริบูรณ์ มีหมายประกาศห้ามไม่ให้ออกไปก็ได้ เงินทอง และของสำหรับตัวเข้าออกไม่ต้องเสียภาษี

ข้อ 9 ว่า ความในกฎหมายซึ่งติดในสัญญานี้ กงสุลกับเจ้าพนักงานฝ่ายไทยพร้อมกันจะต้องรักษาและต้องบังคับให้คนทั้งปวงกระทำตามกฎหมาย เจ้าพนักงานฝ่ายไทยกับกงสุลจะคิดจัดแจงเพิ่มเติมกฎหมาย หวังจะรักษาหนังสือสัญญาให้เจริญก็ทำได้ เงินที่ปรับไหมแลของที่ริบเพราะทำผิดสัญญานี้ ต้องส่งเปนของในแผ่นดินก่อน เมื่อกงสุลจะเข้ามาตั้งอยู่ ณ กรุงฯ เจ้าของเรือแลกัปตันนายเรือจะว่าด้วยการค้าขายกับเจ้าพนักงานฝ่ายไทยก็ได้

ข้อ 10 ว่า ถ้าฝ่ายไทยยอมให้สิ่งใด ๆ แก่ชาติอื่น ๆ นอกจากหนังสือสัญญานี้ ก็จะต้องยอมให้อังกฤษแลคนในบังคับอังกฤษเหมือนกัน

ข้อ 11 ว่า เมื่อพ้น 10 ปี ตั้งแต่ประตราเปลี่ยนหนังสือสัญญาแล้ว ถ้าฝ่ายไทยฝ่ายอังกฤษจะขอเปลี่ยนข้อใด ๆ ในหนังสือสัญญา และข้อใด ๆ ในหนังสือสัญญาเก่าจึงทำไว้ในคฤศตศักราช 1826 ปีซึ่งไม่ได้ยกเลิกเสีย นั้น และข้อใด ๆ ในกฎหมายค้าขายและพิกตภาษีที่ติดอยู่กับหนังสือสัญญา แลเปลี่ยนกฎหมายที่จะทำไปต่อไปภายหน้า เมื่อได้บอกให้รู้ก่อนปีหนึ่งแล้วจะตั้งขุนนางฝ่ายไทยฝ่ายภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมได้ ตามแต่เห็นควรเห็นชอบด้วยกันทั้งสองฝ่าย

ข้อ 12 ว่า หนังสือสัญญาที่ทำไว้เป็นอักษรไทยฉบับหนึ่งเป็นอักษรอังกฤษฉบับหนึ่งข้อความต้องกันเมื่อหนังสือสัญญาประทับตราเข้ามาเปลี่ยนแปลงกันแล้วใช้ได้ เมื่อ ณ วันที่ 6 เดือนแอมปรีล คฤศตศักราช 1856 ปีคิดเปนไทย ณ วันอาทิตย์ เดือนห้า ขึ้นค่ำ 1 จุลศักราช 1218 ปีมโรงอัฐศก ผู้สำเร็จราชการฝ่ายไทยฝ่ายอังกฤษทำหนังสือสัญญาขึ้นเป็น 4 ฉบับ ลงชื่อประทับตราด้วยกันทั้งสองฝ่าย ทำไว้ในกรุงเทพมหานครอมรรัตนโกสินทร์มหินทราอยุธยา ณ พุฒ เดือนหก ขึ้นสองค่ำ ปีเถาะ สัปตศก

(ลงชื่อประทับตรา) เซอยอนโบวริง ราชทูตอังกฤษ

(ลงชื่อประทับตรา) ท่านผู้สำเร็จราชการฝ่ายไทย 5 ดวง